

വൈദ്യുതിരംഗത്തിൽ ഇന്ത്യയ്ക്കു സ്വയംപര്യാപ്തത കൈവന്നതായി കണക്കാക്കാം.

ഇന്ത്യയിൽ തോറിയം ധാരാളം കിട്ടുന്നുണ്ട്. ഇതുപയോഗിച്ച് എത്രയോ വർഷങ്ങളോളം വൈദ്യുതിനിർമാണം ഇവിടെ സാധ്യമാണ്. വൈദ്യുതിക്ഷാമം സ്ഥിരമായി നിർമാർജനം ചെയ്യാൻ നമുക്ക് ഇപ്പോൾ സാധ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

അതേസമയം, അത്യന്തം സൂക്ഷ്മതയോടെ നീങ്ങേണ്ട ഒരു രംഗമാണ് അണുവൈദ്യുതി ഉല്പാദനം. സുരക്ഷാപുസ്തകങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കാത്തതു നിമിത്തം പ്രവർത്തകർക്ക് ആപൽക്കരമായവിധം റേഡിയോപ്രസരണം ഏൽക്കുകയോ, മലിനവസ്തുക്കൾ പുറത്തു കടന്നു പരിസരം ദുഷിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ, അണുവൈദ്യുതിനിർമാണത്തിനെതിരെ നാട്ടിൽ ശക്തമായ പ്രക്ഷോഭം ഉയർന്നുവരുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. അണുവൈദ്യുതിനിലയങ്ങളിൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന യുറേനിയവും തോറിയവും ആറംബോംബുണ്ടാക്കാൻ പ്രയോജനപ്പെട്ടേക്കാമെന്നതിനാൽ, അണുശക്തിസമ്പത്തിൽ മികച്ചുനില്ക്കുന്ന രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ സംഘടിതമായ എതിർപ്പും നമുക്കു നേരിടേണ്ടിവരും. അത്യന്തം കരുതലോടെ കാൽ വയ്ക്കേണ്ട ഒരു രംഗമാണ് അണുവൈദ്യുതിനിർമാണം.

ഈ രംഗത്തു് ഇന്ത്യ സ്വയംപര്യാപ്തിയുടെ മാർഗത്തിൽ എത്തി നിൽക്കുന്നു എന്ന വസ്തുത അഭിമാനത്തോടൊപ്പം ചാരിതാർത്ഥ്യവും നമുക്ക് ഉളവാക്കുന്നുണ്ട്. തീർച്ചയായും ജൂലൈ 23-ാം തീയതി ആധുനിക ഭാരതീയ ചരിത്രത്തിൽ സ്മരിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു ദിവസമത്രേ.

(26 ജൂലൈ, 1983)

59. മദ്യവിപത്ത്

'ഇന്ത്യ അടിമത്തത്തിൽ: സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവളുടെ അവകാശം' (ഇന്ത്യ ഇൻ ബോണ്ടേജ്: ഹെർ റൈറ്റ് ടു ഫ്രീഡം) എന്ന ഒരു പുസ്തകം 1930-കളിൽ ഇന്നാട്ടിലെ യുവാക്കൾ അത്യന്തം താല്പര്യത്തോടെ വായിച്ചിരുന്നു. ജെ. ടി. സൺഡർലാൻഡ് എന്ന ഒരു അമേരിക്കൻ പാതിരിയാണ്, അടിമത്തംമൂലം എല്ലാ ജീവിതരംഗങ്ങളിലും ഇന്ത്യയ്ക്കു വന്നു ചേർന്ന ദയനീയമായ അധഃപതനത്തെ മുർത്തമായും വേണ്ടത്ര തെളിവുകളോടെയും പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഈ മഹാഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവു്. ഇന്ത്യയിലെ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൺമെന്റ് നിരോധിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഈ പുസ്തകം മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു് ഒളിച്ചു കടത്തിക്കൊണ്ടുവരേണ്ടിയിരുന്നു എന്ന വസ്തുത ഇതിന്റെ ആകർഷകത്വം വലിപ്പിച്ചു. ചങ്ങല വലിച്ചു പൊട്ടിക്കാൻ കിണഞ്ഞു ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു ഗജവീരന്റെ ചിത്രം കറുത്ത പുറംചട്ടയിൽ അച്ചടിച്ച ഈ പുസ്തകം രഹസ്യമായി ഒരു സുഹൃത്തിൽനിന്നു സമ്പാദിച്ചു് എത്രയോ രാത്രികളിൽ ഉറക്കമില്ലാതെ പാരായണം ചെയ്തു് ഞാൻ ഇപ്പോഴും ഓർക്കുന്നു. 'ഇന്ത്യയിലെ മദ്യപാന ശാപം: ആർ ഉത്തരവാദി?' എന്നതാണ് അതിലെ ഒരുദ്ധ്യായം. ബ്രിട്ടീഷ് വാഴ്ച തുടങ്ങുമുമ്പു് ഇന്ത്യക്കാർ പ്രായേണ മദ്യപാനശ്ലീലം ഇല്ലാത്തവരായിരുന്നു എന്നും, മദ്യത്തിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന നികുതിയെ ലക്ഷക്കണക്കി ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണാധിപന്മാർ എത്രയോ വർഷങ്ങളോളം നിരന്തരമായി മദ്യവില്പനയും മദ്യപാനവും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചതിൻഫലമായാണ് ഈ നാട്ടിൽ മദ്യപാനശീലം വേരുറച്ചതു് എന്നും, സർക്കാർ

രേഖകളിൽനിന്നുള്ള ഉദ്ധാരണങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ ഫാദർ സൺഡർലാൻഡ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ തെളിയിച്ചിരുന്നു. മദ്യപാനംമൂലം ഇന്ത്യക്കാരുടെ ഇടയിൽ വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ള സാമ്പത്തികവും ആരോഗ്യപരവും സാമൂഹ്യവും സദാചാരപരവും ധർമ്മികവുമായ അധഃപതനത്തെ സമഗ്രമായി വരച്ചുകാട്ടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. റവ. സൺഡർലാൻഡിന്റെ അഭിപ്രായംതന്നെയാണ് ഗാന്ധിജിയെപ്പോലെയുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യസമരനേതാക്കൾക്കും ഉണ്ടായിരുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ അവർ മദ്യവർജനത്തെ ഒരു രാഷ്ട്രീയലക്ഷ്യമായി ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയതും, സ്വാതന്ത്ര്യലോരത്തിൽ സമഗ്രമായ ഒരു മദ്യവർജനപരിപാടി ആവിഷ്കരിച്ചു നടപ്പിലാക്കിയതും.

ഭാഗ്യവശാൽ റവ. സൺഡർലാൻഡ് ഇന്നു ജീവിച്ചിരിപ്പില്ല. ഇന്ത്യയുടെ ഉത്തമസുപുത്തായിരുന്ന ഈ അമേരിക്കൻ പാതിരി ഇപ്പോഴും ഉയിരോടെ ഇരിക്കുകയും, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു പ്രായപൂർത്തി മാത്രമല്ല മദ്ധ്യവയസ്സുകൂടി എത്തിക്കഴിഞ്ഞ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഇന്ത്യ സന്ദർശിക്കുകയുമായിരുന്നു എങ്കിൽ, തന്റെ പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം എത്ര വിചാരിക്കുമായിരുന്നു എന്നു പലപ്പോഴും ഞാൻ ആലോചിക്കാറുണ്ട്. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിനു കീഴിൽ ഇന്ത്യയിൽ പ്രകടമായിരുന്ന പല തിന്മകളും പരിഹരിക്കാനുള്ള അവസരം ലഭിച്ചപ്പോൾ, നാമെന്താണു ചെയ്തത്? ഇന്ത്യയുടെ മദ്യപാനശാപത്തിന് ഉത്തരവാദി ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റാണെന്ന സൺഡർലാൻഡിന്റെ നിഗമനത്തിന് എന്തെങ്കിലും സാധ്യതയുണ്ടെന്നാണോ സ്വാതന്ത്ര്യലോരത്തിൽ നമ്മുടെ അനുഭവം തെളിയിക്കുന്നത്? ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റ് ഇന്ത്യയിൽ മദ്യപാനശീലം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു എന്നതു ശരിയാണ്; പക്ഷേ, അപ്പോഴും ചില വ്യവസ്ഥകൾക്കു വിധേയമായി മാത്രമേ അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തുള്ളൂ. കള്ള വാററ് അവർ ഫലപ്രദമായി തടഞ്ഞിരുന്നു. നിശ്ചയിച്ച സ്ഥലത്തും സമയത്തുമല്ലാതെ മദ്യവില്പന അവർ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. സ്കൂളുകളുടെയും ദേവാലയങ്ങളുടെയും മറ്റും പരിസരങ്ങളിൽ അന്നു മദ്യഷാപ്പുകൾ ഇല്ലായിരുന്നു. മദ്യഷാപ്പുകൾക്കു തോന്നിയേടത്തൊക്കെ 'ഉപ'ഷാപ്പുകൾ അനുവദിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അവർ ചിന്തിക്കുകകൂടി ചെയ്തിരുന്നില്ല. പുനലൂരിലെയും വൈപ്പിലെയും മദ്യദുരന്തങ്ങൾ പോലുള്ള സംഭവങ്ങൾ ബ്രിട്ടീഷ് പാഴ്ചയെ മലിനപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. എക്സൈസ് നികുതി പിരിക്കുകയല്ലാതെ, കനത്ത തുകകൾ കോഴയായി ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണാധികാരികൾ വാങ്ങിയിരുന്നില്ല. നൂററമ്പതിലേറെ വർഷങ്ങളോളം നീണ്ടുനിന്ന ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിന് ഈ മഹാരാജ്യത്തു വരുത്താൻ കഴിയാതിരുന്ന പല കെടുതികളും മുപ്പത്താറു വർഷങ്ങളിലെ സ്വാതന്ത്ര്യ വാഴ്ചക്കാലത്തു നാം ഇവിടെ വരുത്തിക്കൂട്ടിയിട്ടുണ്ട് എന്നതത്രേ സത്യം. ഈ കെടുതികളിൽ പ്രധാനമായ ഒന്ന് മദ്യപാനശീലമാകുന്നു. നമ്മുടെ യുവതലമുറയെ ഒരു മഹാവ്യാധിയെന്ന പോലെ ബാധിച്ചിട്ടുള്ള ഈ തിന്മയെപ്പറ്റി ഇന്നു വല്ലവരും ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടോ?

ഉണ്ട്. കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റ് രൂപവൽക്കരിച്ച ഒരു മദ്യവർജനക്കമ്മിറ്റിയുണ്ട്—സെൻട്രൽ പ്രൊഫിബിഷൻ കമ്മിറ്റി. സ്റ്റേറ്റ് മിനിസ്ട്രർ മാർട്രക്കും ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള പലരും ഈ കമ്മിറ്റിയിൽ അംഗങ്ങളാണ്. പക്ഷേ, പല സർക്കാർ കമ്മിറ്റികളുംപോലെ ഈ കമ്മിറ്റിയും മിക്കവാറും നിർജീവമാണ്. യോഗം ചേരാറില്ല; ചേർന്നാൽ തന്നെ തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കാറില്ല; എടുത്ത തീരുമാനങ്ങൾ നടപ്പാക്കാൻ പരിശ്രമിക്കാറുമില്ല. പഴയ ഒരു കമ്മിറ്റി, പിരിച്ചുവിടാത്തതു കൊണ്ടു നിലനിൽക്കുന്നു.

പക്ഷേ, നാലു വർഷത്തെ ദീർഘനിദ്രയ്ക്കുശേഷം കേന്ദ്ര-മദ്യവർജന കമ്മിറ്റി ഈ ഡിസംബർ ആദ്യവാരത്തിൽ ഡൽഹിയിൽ സമ്മേളിച്ചു. മദ്യവർജനമാണ് ഇപ്പോഴും ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റിന്റെ നയമെന്ന് ഈ കമ്മിറ്റി ആവർത്തിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചു. ഇന്ത്യയിലെ യുവജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ലഹരി പ്രവണത തടയാൻ പുതിയ നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളണമെന്നു കമ്മിറ്റി ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു വ്യക്തമായ ചില ശുപാർശകളും കമ്മിറ്റി സമർപ്പിച്ചു.

മദ്യവർജനകമ്മിറ്റിയുടെ ഈ യോഗത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്തമായ റിപ്പോർട്ടുപോലും മലയാളത്തിലെ ഒരു പത്രത്തിലും കണ്ടില്ല. എങ്കിലും ഇംഗ്ലീഷിൽ 'ഹിന്ദു' പത്രം അതു ചുരുക്കി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ റിപ്പോർട്ടിൽനിന്ന് എത്രമാത്രം ലാഭവബുദ്ധിയോടെയാണ് മദ്യവർജനകമ്മിറ്റി ഈ പ്രശ്നത്തെ സമീപിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം. രാജ്യത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലുമായി അടുത്ത കാലത്തു മദ്യപാനമൂലം സംഭവിച്ച കൂട്ടമരണങ്ങളെപ്പറ്റിയോ, സർക്കാരിൽ നിന്നു ലൈസൻസ് നേടിയവരും അതു നേടാത്തവരുമായ സമൂഹദ്രോഹികൾ മദ്യമെന്ന പേരിൽ വിഷം നിർമ്മിച്ചു പരസ്യമായി വിൽക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയോ ഒരു വാക്കുപോലും പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് കമ്മിറ്റിക്കു തോന്നിയില്ല. മദ്യവിപത്തിനെതിരെ ചില സ്ഥലങ്ങളിലെങ്കിലും പൊതുജനങ്ങൾ നടത്തിവരുന്ന പ്രക്ഷോഭങ്ങളെപ്പറ്റിയും കമ്മിറ്റിക്കു ഒന്നും പറയാനില്ല.

ഡിസംബർ 8-ാം തീയതിയിലെ 'ഹിന്ദു' പത്രത്തിൽ മദ്യവർജനകമ്മിറ്റിയുടെ യോഗം സംബന്ധിച്ചു ചേർന്ന റിപ്പോർട്ടിൽ കാണുന്ന ആദ്യത്തെ ശുപാർശ, മദ്യപാനത്തിന്റെയും ലഹരിമരുന്നുകളുടെയും ദുഷ്ഫലങ്ങളെപ്പറ്റി പഠിക്കുന്നതിന് ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റ് ആയിരിക്കണം ഒരു വിദഗ്ദ്ധ കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കണമെന്നതാണ്. ഇത്തരമൊരു വിദഗ്ദ്ധകമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ട് കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഗവണ്മെന്റ് ഇപ്പോഴത്തെ ഉദാര മദ്യനയം തുടരുന്നതെന്ന് ഇതു വായിക്കുമ്പോൾ തോന്നുന്നില്ലേ?

കമ്മിറ്റിയുടേതായി പത്രങ്ങളിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള രണ്ടാമത്തെ ശുപാർശ, സിനിമാപടങ്ങളിലുള്ള മദ്യപാനരംഗങ്ങളെ, അതു സംബന്ധിച്ച നിയമങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കുവാൻ (റഗുലേറ്റ്) ഫിലിം സെൻസർ ബോർഡിലേക്കു മദ്യവർജന കമ്മിറ്റിയുടെ ഒരംഗത്തെ സർക്കാർ നോമിനേറ്റ് ചെയ്യണമെന്നതാണ്. സിനിമയിൽ നിയമാനുസൃതമല്ലാത്ത മദ്യപാനരംഗങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇന്ത്യയിൽ മദ്യപാനം അതിരുകവിഞ്ഞുപോകുന്നത് എന്നും ഫിലിം സെൻസർ ബോർഡിൽ ഒരാളെ നോമിനേറ്റ് ചെയ്യാൽ മദ്യപാനാസക്തി കെട്ടടങ്ങുമെന്നും അല്ലേ ഇതു വായിച്ചാൽ തോന്നുക?

കമ്മിറ്റി വേറെയും പല ശുപാർശകളും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ശമ്പളം കിട്ടുന്ന ദിവസങ്ങളിലും ഗാന്ധിജയന്തി ദിവസവും മതപരമായ പ്രാധാന്യമുള്ള ദിവസങ്ങളിലും മദ്യം വില്ക്കരുതെന്നാണ് ഒരു ശുപാർശ. ഹോട്ടലുകൾ, ഹോസ്റ്റലുകൾ, റെസ്റ്റോറന്റുകൾ, ക്ലബുകൾ മുതലായ പൊതുസ്ഥലങ്ങളിലും പൊതുസ്വീകരണങ്ങളിലും മദ്യപാനം നിരന്തരം ഹപ്പെടുത്തണമെന്നും, വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങൾ, ജലസേചന പദ്ധതികൾ, ഹൈവേകൾ, വീടുകൾ തിങ്ങിനിൽക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ, മതസ്ഥാപനങ്ങൾ, തൊഴിലാളികളുടെ കോളനികൾ എന്നിവയ്ക്കടുത്തു മദ്യഷാപ്പുകൾ അനുവദിക്കരുതെന്നും, കുടിച്ചു മോട്ടോർ വാഹനങ്ങളും വിമാനങ്ങളും ഓടിക്കുന്നവരുടെ മേൽ നിയന്ത്രണങ്ങളുൾപ്പെടുത്തണമെന്നും, അവർ നിയമം ലംഘിച്ചാൽ ദീർഘ

കാലത്തേക്ക് അവരുടെ ലൈസൻസ് റദ്ദാക്കണമെന്നും, സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പൊതുമേഖലാസ്ഥാപനങ്ങളിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പൊതുജനങ്ങൾ കാൺകെ കടിക്കരുതെന്നും സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഡ്യൂട്ടിയിലിരിക്കെ കടിച്ചു കൂത്താടിയാൽ അവർക്കു കഠിനശിക്ഷ നൽകണമെന്നും, മദ്യപ്പരസ്യങ്ങളും മദ്യപാനത്തിനുള്ള തുറന്ന പ്രേരണകളും നിരോധിക്കണമെന്നും കൈയാണ മാറ്റ ശുപാർശകൾ.

മദ്യവർജനം പ്രചരിപ്പിക്കാൻ സ്വയം സേവക സംഘടനകൾ കൂടുതൽ മുന്നോട്ടു വരണം; മദ്യപാനികളാകാൻ ഇടയുള്ളവർക്കിടയിൽ സംയോജിതക്ഷേമ പരിപാടികൾ നടപ്പിലാക്കണം; കടിയന്മാരുടെ കടിശീലം ഒഴിവാക്കുന്നതിനുള്ള കേന്ദ്രങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാൻ സാമ്പത്തികവും സാങ്കേതികവുമായ സഹായം നൽകണം; പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ മദ്യപാനത്തിന്റെ കെടുതികൾ വിശദീകരിക്കുന്ന പാഠങ്ങൾ ചേർക്കണം; കട്ടികളിൽ ശരിയായ മൂല്യബോധം വളർത്തണം; മദ്യവർജനം നടപ്പിലാക്കുമ്പോൾ തൊഴിലില്ലാതാകുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കു മാറ്റ തൊഴിലുകൾ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കണം. വ്യാജവാദം ലഹരിമരുന്ന വില്പനയും തടയണം. ശുപാർശകൾ അങ്ങനെയങ്ങനെ നീളുന്നു.

ഗോത്രവർഗക്കാർക്കിടയിൽ മദ്യം വിൽക്കാനുള്ള അവകാശം ലേലം ചെയ്തു വിൽക്കുന്ന സമ്പ്രദായം നിർത്തലാക്കണമെന്നും, വില്പനയ്ക്കു ല്ലാതെ സ്വന്തം ഉപയോഗത്തിനു മദ്യം നിർമ്മിക്കാൻ ഗോത്രവർഗക്കാരെ അനുവദിക്കണമെന്നും കമ്മിറ്റി സ്റ്റേറ്റ് ഗവണ്മെന്റുകളോടു ശുപാർശ ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഈ ശുപാർശകളിൽ ഉൾപ്പെട്ട പല വിഷയങ്ങളും സംബന്ധിച്ച നിയമങ്ങൾ ഇപ്പോൾത്തന്നെ നിലവിലുണ്ട്. സർക്കാർ അവ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നില്ല എന്നതാണ് പ്രശ്നം. മദ്യനിർമ്മാണവും മദ്യവില്പനയും സംബന്ധിച്ച ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന നിയമങ്ങൾ എങ്കിലും ആത്മാർത്ഥതയോടെ നടപ്പിലാക്കിവന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇന്ത്യയിലെ യുവജനങ്ങൾ ഇന്നത്തെപ്പോലെ മദ്യപാനശീലത്തിന് അടിമകളായി നശിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. സ്വതന്ത്രഭാരതത്തിലെ ഓരോ സ്റ്റേറ്റ് ഗവണ്മെന്റും, ആദ്യകാലത്തെ അന്ധാരവേലംമൂലം, പൂർണ്ണ മദ്യവർജനം അടക്കം കർശനമായ മദ്യനിയമങ്ങൾ പലതും പാസ്സാക്കുകയുണ്ടായി. ആവേശം അടങ്ങിയപ്പോൾ മദ്യം സംബന്ധിച്ച ഒരു നിയമവും ബ്രിട്ടീഷ് വാഴ്ചക്കാലത്തെ നിയമങ്ങൾപോലും നടപ്പിലാക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, മദ്യ മുതലാളിമാർക്കു പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുകയും അവരിൽനിന്നു രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികൾ കഴിയുന്ന തരത്തിലെല്ലാം കോഴ വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യാൽ മതിയെന്നുമുള്ള ഒരു പൊതു പ്രായോഗികധാരണയിൽ ഭരണാധികാരിവർഗം എത്തിച്ചേർന്നു. ഇതാണ് ഇന്നത്തെ നില. ഈ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയാണ് കേന്ദ്ര മദ്യവർജനക്കമ്മിറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. കമ്മിറ്റി അതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചതായി പത്രറിപ്പോർട്ടിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നില്ല. കണ്ടിടത്തോളം, കമ്മിറ്റിയുടെ ഒരംഗത്തെ ഫിലിം സെൻസർബോർഡിലേക്കു നോമിനേറ്റ് ചെയ്യുക എന്നതൊഴികെ, കമ്മിറ്റിയുടെ ഒരു ശുപാർശയും കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റോ, സംസ്ഥാനഗവണ്മെന്റുകളോ നടപ്പിൽവരുത്തുമെന്നും പ്രതീക്ഷയില്ല.

ഡോ. സൺഡർലാൻഡ് ഒരിക്കൽക്കൂടി ജീവൻ നേടി കേന്ദ്ര മദ്യവർജനക്കമ്മിറ്റിയുടെ ഡൽഹിയോഗത്തിൽ സന്ദർശകനായി പങ്കെടുത്തിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഇന്ത്യക്കാരെപ്പറ്റിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധാരണ എങ്ങനെ അടിയോടെ മാറ്റമായിരുന്നു!

ഇന്ത്യയിൽ മദ്യപാനശീലവും ലഹരിമരുന്നപയോഗവും വർദ്ധിച്ചു വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം പൂർണ്ണമായും സംസ്ഥാന

ഗവൺമെന്റുകൾക്കും കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിനുമായുള്ളത്. മദ്യപാനശീലത്തെ തടയുന്നതു പോയിട്ട് ലഘൂകരിക്കുന്നതിനോ, നിയന്ത്രണവിധേയമെങ്കിലുമാക്കുന്നതിനോപോലും, ഫലപ്രദമായ ഒരു നടപടിയും കൈക്കൊള്ളാൻ കേന്ദ്രഗവൺമെന്റും സംസ്ഥാനഗവൺമെന്റുകളും തയ്യാറല്ല എന്നു കേന്ദ്ര മദ്യവർജനക്കമ്മിറ്റിയുടെ ഡിസംബർ യോഗം എന്ന പ്രഹസനം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

സർക്കാരിന്റെ ചാരായഷാപ്പിലേലം അസാധ്യമാക്കിക്കൊണ്ടും, മദ്യത്തിനെതിരായി വൈപ്പ് ദ്വീപിൽ ബഹുജനങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ച രോഷം സാർവത്രികമായെങ്കിലല്ലാതെ ഈ തിന്മയിൽനിന്നു രാജ്യത്തിനു മുക്തിയില്ല!

(9 ഡിസംബർ, 1982)

60. കുടിച്ചു ചാവുക!

ഇന്ത്യയിൽ വ്യവസായങ്ങളെല്ലാം നഷ്ടത്തിലാണോ നടക്കുന്നത്? അല്ല. ബാംഗ്ലൂരിലെ ഒരു കമ്പനിയുടെ ഉദാഹരണം നോക്കുക. ഈ കമ്പനിയുടെ മൂലധനം രണ്ടു കോടി രൂപയാണ്. അതിൽത്തന്നെ യഥാർത്ഥ നിക്ഷിപ്തമൂലധനം ഇരുപത്തഞ്ചുലക്ഷം രൂപ മാത്രമാകുന്നു. അവശേഷിച്ച നൂറോഴുപത്തഞ്ചുലക്ഷം രൂപ ഓഹരിയുടെമകൾ അടച്ചുതീർത്തത് അവർക്ക് കമ്പനി നൽകിയ ബോണസ് ഷെയറുകളുടെ രൂപത്തിലാണ്. അങ്ങനെ ഇരുപത്തഞ്ചു ലക്ഷം രൂപ മാത്രം യഥാർത്ഥത്തിൽ മുടക്കി സ്ഥാപിച്ച ഈ കമ്പനി കഴിഞ്ഞ ഒരാണ്ടിൽ ഒരു കോടി നാല്പത്തഞ്ചുലക്ഷം രൂപ അററാദായം ഉണ്ടാക്കി. ഈ കമ്പനിയുടെ വില്പനവരുമാനം ഇരുപത്തേഴു കോടി രൂപ. ആറു കോടി എഴുപത്തിമൂന്നുലക്ഷം രൂപയാണ് കമ്പനി റിസർവ് ഫണ്ടായി നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളത്.

കമ്പനി നടത്തുന്ന വ്യവസായമെന്താണ്? സ്വർണഖനനം? കള്ളനോട്ടടി? ലോട്ടറി? അല്ല, ഇതൊന്നുമല്ല. ഇതൊരു മദ്യനിർമ്മാണക്കമ്പനിയാണ്.

1979-നും 1982-നും ഇടയ്ക്കുള്ള മൂന്നു വർഷങ്ങളിൽ ഇന്ത്യയിലെ മദ്യവ്യവസായത്തിനു പത്തു ശതമാനം മുതൽ പതിനഞ്ചു ശതമാനം വരെ പ്രതിവർഷ വളർച്ച രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ നാട്ടുകാർ എത്ര മദ്യം ഒരാണ്ടിൽ കുടിച്ചുതീർക്കുന്നു? 'ഇമ്മിണി വളരെ' എന്നല്ലാതെ, കൃത്യമായി പറയാൻ കണക്കുകളില്ല. ഇന്ത്യക്കാർ കുടിച്ചു വററിക്കുന്ന മദ്യത്തെ കള്ള (ടോഡി), നാടൻ ചാരായം (അറാക്ക്) ഇന്ത്യയിലുണ്ടാക്കിയ വിദേശമദ്യങ്ങൾ (ഐ. എം. എഫ്. എൽ), ശരിയായ വിദേശമദ്യങ്ങൾ എന്ന നാലിനുമായി തിരിച്ചു പറയാറുണ്ട്. ഇവയിൽ നാലാമത്തെ ഇനം, മിക്കവാറും മുഴുവനും, കള്ളക്കടത്തായാണ് ഇന്ത്യയിലെത്തുന്നത്. അതിനാൽ അതിന്റെ കണക്കുകൾ ഒരിക്കലും കിട്ടാനിടയില്ല.

ആദ്യത്തെ ഇനമായ കള്ളിന്റെ വിവരവും കിട്ടുക പ്രയാസമാണ്. തെങ്ങും, പന മുതലായ വൃക്ഷങ്ങൾ ചെത്തിയും മറ്റു വിധത്തിലുമുണ്ടാക്കുന്ന കള്ളിന്റെ കണക്ക് ആരു വയ്ക്കാൻ? ഓരോ സ്റ്റോറിനും കള്ളു ചെത്തിനത്തിൽ കിട്ടുന്ന ലൈസൻസ് ഫീസിന്റെ വിവരം മാത്രം കഷ്ടപ്പെട്ടാൽ, ശേഖരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും. അതിൽനിന്നു ആകെ കള്ളിന്റെ ഉല്പാദനത്തെപ്പറ്റി ഉറഹിക്കുവാൻപോലും സാധ്യമാവുകയി